

Advent

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

Deze week liep ik in de stad. Er kwam een man op mij af lopen. Hij ging voor mij staan. Ik kon niet verder lopen. Het leek alsof ik die man kende. Maar ik wist niet waarvan.

De man vroeg mij: 'Kan ik je even spreken? Mag ik je wat vragen?'

Hij wachtte niet totdat ik antwoord gaf maar ging gelijk door. 'Kun je me ook zeggen of het feest doorgaat?'

Ik snapte niet wat hij bedoelde. Ik begreep er niets van.

'Mag het feest doorgaan dit jaar?', vroeg hij nog een keer.

Ik voelde me een beetje ongemakkelijk. Wat wilde die man nu toch. Ik vroeg: 'Welk feest, meneer, wat bedoelt u?'

Hij zei: 'Het kerstfeest natuurlijk. Gaat het door of wordt het afgelast?'

Ik dacht: Waar heeft die man het over. Waarom zouden we geen Kerstmis vieren. Dat doen we toch elk jaar? Of ze in God geloven of niet, bijna iedereen viert wel kerst. Dus ik zei: 'Meneer, de winkels staan vol met mooie spullen. Kijk maar in de etalages. Die staan vol cadeautjes en overal zijn reclames voor lekker eten. De mensen versieren hun kerstbomen en ook de straten zijn al prachtig versierd; kijk eens rond, wat een lichtjes!'

De man zei: 'Ik weet wel dat mensen zich hebben voorbereid, ze hebben bedacht wat ze gaan eten en gasten zijn uitgenodigd. Kerstbomen staan in de huizen. Maar het feest gaat dat door?' Hij keek me recht in mijn ogen en het leek alsof hij precies zag wat ik dacht.

Maar ik snapte echt niet wat hij bedoelde. Ik werd er echt een beetje naar van. Ik zocht naar een antwoord. Ik wist niet waar ik kijken moest dus ik keek naar de grond.

Maar toen ik hem weer wilde aankijken was hij verdwenen.

Ik keek om me heen en zag dat de straat al bijna leeg was. Het was al laat en ik begon snel in de richting van mijn huis te lopen. Al lopend dacht ik na. Wat was er gebeurd?

Toen ik bijna thuis was, begon ik langzaam de vraag te begrijpen. Het begon me ook langzaam duidelijk te worden waar ik hem van kende...

(een bewerking uit het boek: 'Recht uit het hart', woorden voor bezinning en viering, verzameld door Kees Harte (1980))